

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 67.

Sjette Sessions anden Samling.

28de Møde.

Fredagen den 9de Februar Aften Kl. 7.

(Fortf.)

Lutein (fortsat): Det er af den ærede Forslagsstiller fremdeles anført, at det skulde være et Gode, at man uden stor Vidtøftighed i sin Nærhed kunde finde en Forligelsescommission; og det er ogsaa oftere blevet udtalt, at det skulde være til stor Gavn at faae Lægmand til Forligelsescommissairer. Jeg kan ikke ganske erkjende Rigtigheden heraf. Jeg troer overhovedet, at dersom man gjør Afgangen til Forligelsescommissionen altfor let, saa fremmer man derved i det Hele taget altfor let Processhygen, ved at bringe Folk til mere og mere at staae paa deres formeentlige juridiske Ret og gjøre dem mindre tilbøjelige til at see at lempe sig efter hinanden. Jeg troer, at jo flere Indretninger vi gjøre af denne Art, desto mere ville overhovedet Processer og Rettergang afløse den mindelige Overenskomstvei. Endnu maa jeg sluttelig tillade mig en Bemærkning. Den ærede Forslagsstiller har takket den høitærede Minister for de Meddelelser, han har gjort, og de meget vigtige og betydelige Oplysninger, han har givet med Hensyn til Lovforslaget. Jeg maa ogsaa i højeste Grad beundre den høitærede Justitsminister for den overordentlige Urbanitet og Artighed, hvormed han har behandlet dette Lovforslag, som han har givet en, for mig næsten ubegribelig, Anerkjendelse, medens han dog samtidigt hermed til Lovforslaget har knyttet en saadan Række af høist vigtige Bemærkninger, at han selv derved i fuldt Maal har godtgjort, uden dog ligefrem at ud-

tale det, at det os forelagte Lovudkast i sin nuværende Skikkelse er ubrugeligt. Men det gaaer dog virkelig ikke saaledes an at kaste her ind i Thinget en heel Idee, som ikke er tilfredsstillende udført i mange og vigtige Henseender, og derefter at henstille til et Udvalg og til vedkommende Minister at forandre det til noget brugbart. Jeg behøver vistnok ikke at tilføie et eneste Ord til det, der er udtalt af den høitærede Minister, for at bevise, at Lovforslaget i den Form, hvori det er foreslagt, er aldeles ubrugeligt; og at der først, naar et ganske andet sættes i Stedet, kan komme Noget ud af det, som virkelig kan blive noget Nyttigt og Gavnligt. Til saagennemgribende Lovforslag toges vistnok ogsaa Initiativet bedst og rigtigst af Regjeringen og ikke af Thingets Medlemmer. Jeg skal derfor udtale, at jeg vil stemme imod, at denne Sag gaaer til videre Behandling.

Dankier: Jeg maa tilstaae, at jeg slet ikke er enig med den sidste ærede Taler. Jeg forlanger og behøver ikke statistiske Oplysninger fra Norge for at bestemme mig til at stemme for denne Sags videre Fremme. Der er kun een Ting, jeg er enig med ham i, og det er, at jeg, ligesom han, betragter Forligelsesvæsenet hos os som en meget nyttig og gavnlig Institution, men, naar jeg siger dette, saa siger jeg det ikke, fordi jeg, efter min Erfaring, troer, at Forligelsescommissionen i de større og vigtigere Sager virkelig tilveiebringer noget Forlig. Jeg troer kun, at det er de mindre vigtige og betydelige Sager, som ved Forligelsescommissionens Hjælp komme til Forlig, men at derimod de vigtigere og betydeligere i Virkeligheden ere afgjorte isorveien.